

den samlede communale Bestyrelse til denne. Forbilledet for en saadan Ordning habes allerede i den nu bestaaende Ordning af de større communale Myndigheder paa Landet, nemlig Amtsraaene, og det er formeentlig i og for sig en anbefaling for Udvalgets Forslag i denne Henseende, at der herved tilveiebringes Gensartethed i Ordningen af de communale Forhold i By og paa Land. Ligesom Communalraadet for Amtscommunen tiltrædes af Overøvrigheden, der ved Siden af de heraf flydende Forretninger paa eengang udøver Statens Tilsyn med Communen og tager Deel i og yder sin administrative Bistand til Udførelsen af de egentlige communale Forretninger, saaledes har man meent, at en praktisk, hensigtsmæssig Ordning af de herhenhørende Forhold i Kjøbstæderne vil kunne finde Sted paa den Maade, at Byens Øvrighed (Borgermesteren), idet han bibeholder de egentlige Magistratsforretninger, paa eengang er Statens Tilsynsmand og, deels til den End deels for at Communen kan høste Gavn af hans Indsigt, Erfaring og Dydighed, tager Sæde i Communalraadet eller Borgerrepræsentationen som den egentlige Communalbestyrelse. Ved en saadan Ordning vil man ogsaa imødegaa den Indvending, som ellers kunde tænkes at fremkomme imod det Berettigede i, at Staten til Lønning af sin Embedsmand tager et mere eller mindre betydeligt Tilskud af Communens Midler; herfor faaer nemlig Communen, efter Udvalgets Forslag, det Veberlag, at den til sin Tjeneste kan gjøre Krav paa den paagjældende Embedsmands Tid og Kræfter. Udvalgets Forslag gaaer altsaa ud paa, at de nuværende Borgermestere fremdeles skulle vedblive, og bestilles af Kongen; hvad deres Forretninger angaaer, ffjælnes man, bortseet fra deres Stilling som Statens Tilsynsmænd ligeoverfor Communen, imellem Magistratsforretningerne (Stiftesforvaltning og Tilsyn med Overformynderivæsenet, borgerlige Vielser, Udstedelse af Borgerflaer og Næringsbeviser samt Tilsyn med Næringsvæsenet, Udstedelse af Afgangsbviser til at fare som Styrmænd, Autorisation af Handelsbøger m. m., Udmeldelse af Ehns- og Skjønsmænd til extrajudicielle Forretninger, Afholdelse af frivillige Svendepøver, Beregning og Oppebørsel af de kongelige Statter i

Byen, samt af Brandhjælpspenge til Kjøbstædsassurance, Kirke-Patronat og Inspection, Tilsyn med og Deeltagelse i Bestyrelsen af Indquarteringsvæsenet, Havnevæsenet, Quarantainevæsenet, Bygningsvæsenet m. v.), som de, alene eller i Forbindelse med andre Magistratspersoner (om hvilke nedenfor nærmere), skulde beholde som hidtil, og den Virksomhed, som mere egentlig angaaer de communale Anliggender, Overveielser af bisse og Udførelsen af de i den Henseende tagne Beslutninger, hvori Borgermesteren kun skulde tage Deel som Medlem af, og eventuelt Forretningsfører for, Communalbestyrelsen, det er: Borgerrepræsentationen.

Ved den nærmere Ordning af dette Forhold har der imidlertid gjort sig nogen Meningsforskjel gjældende i Udvalget. Dettets Fleertal (S. Jørgensen, Klein, Madsen, P. C. Olsen, Schjørring og Vogelius) er nemlig af den Ansuelse, at Borgermesteren, der som saadan skulde have Sæde i Borgerrepræsentationen og deeltage i dens Forhandlinger, ogsaa bør have Stemme ligesaa fuldt som ethvert andet Medlem, navnlig med Hensyn til det grundvæsentlige Moment, at Communen skulde kunne gjøre Krav paa hans Indsigt og Kræfter ved at overdrage Udførelsen af de egentlige communale Forretninger til ham som Borgerrepræsentationens Forretningsfører eller Formand. Paa den anden Side formener Fleertallet, at man, for at bevare Communens Frihed og forberede en Udvikling i Retningen af selvvalgte Borgermestere, heller ikke bør gaae videre end at give Borgermesteren Sæde og Stemme i Borgerrepræsentationen og aabne Udgang til at vælge ham til Formand i samme, men altsaa ikke gjøre ham til født Formand. Man har ikke kunnet opgibe den Tro, at det for Udviklingen og Bevaringen af et godt Forhold mellem Repræsentation og Borgermester vil være af ligesaa megen Interesse og Betydning for den sidste som for den første, at hans Stilling som Formand begrundes paa et frit Valg, og man holder sig overbevist om, at han saa godt som altid vil blive valgt, hvor dette i Virkeligheden er til Communens Bedste. Fleertallet overseer ingentunde, at der herved fremkommer nogen Forskjellighed med Hensyn